

Σήμερα
 που διαβάζεις κι' άκουεις
 θα βγαίνει πάντα το πρωί εκάστης Κυριακῆς
 κι' ὁ Ἄρβας θά'ν' ὑπεύθυνος συντάκτης κι' ἰδρυτής

Ἔτος πρῶτον ἀριθμοῦμεν κι' εἰς τὰς Πάτρας κατοικοῦμεν	Χίλια κι' ἑννιακόσια κι' εἴκοσι κι' ἑννιά κι' ὁ Μαρτύρου βάνει χέρι στά... λιανὰ	Τοῦ κάθε φύλλου ἡ τιμὴ εἶναι μονάχα μιὰ δραχμὴ
--	---	---

Εἰς δραχμὰς πενήντα μόνον τὴν τοῦ ἔτους συνδρομὴν
 κι' εἴκοσ' πέντε τ' ἑξαμήνου καθορίσαμεν τιμὴν
 γιὰ τὰ ξένα μέρη ὅμως δυὸ δολλάρια, κι' αὐτὰ
 εἰς τὸ χέρι ἀπ' τὸν καθένα καταβάλλονται μπροστὰ
 Ἐπιστολάς καὶ συνδρομὰς
 προσωπικῶς μόνον σ' ἡμᾶς

Εἰκοστὸν καὶ πρῶτον φύλλον μὲ τὸ θέμα μας ποικίλον	Ἰουλίου εἴκοσι κι' ἑπτὰ καὶ Καμπάνα εἰρήνης κτυπᾷ
---	--

**Καμπάνας κρότοι εἰρηνικῆς
 ἀκόμη κι' ἐξ Ἀμερικῆς**

Εἰρηνεῦτρα Καμπάνα σημαίνει κι' ἐκ τρελλῆς χαρᾶς ὀϊγῶ
 καὶ μὲ τρεῖλλα, καθὼς χάρει, ἔτσι χαιρομαι κι' ἐγὼ
 κι' ἀπ' τὰ ξένα φθάνει μέρη
 τὸ χαρμόσυνο χαμπέρι
 μὲ τηλέγραφο, γοργὸ

Χρόνια ὁ σκλάβος πολεμάει νὰ γλυτώσῃ ἀπ' τὴ μανία
 τοῦ πολέμου πῶχει στήσει ἀκορέστως, κομπανία
 νὰ τὸν γδέρῃ ὀλημερίς
 μὰ σηκώθη ἡ κοινωνία
 ἀπ' τὴν ἄκρα Γευτονία
 κι' ἐσαρώθηκ' ἔνωρις
 ἡ μανία τῶν αἱμάτων
 κι' ἀπὸ τὴν κορφὴ ὡς τὸν πάτον
 πάει νὰ σβόσῃ παρευθῆς

Εἰρηνεῦτρα καμπάνα σημαίνει δὲν ἀκοῦς βρῆ, κουνενέ,
 σήκω! ψήλωσε λιγάκι, παρ' ψηλά τὸν ἄμανε.
 Στους Δελφούς συνεδριάζουν
 καὶ Εἰρήνη πειὰ σοῦ τάζουν
 κι' ὁ Μακδόναλ ἐπιμένει ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ
 πῶς ἀρχίζει περὶ ὁ Κόσμος νὰ τὴν θέλῃ ἀπὸ 'κεῖ

κι' ἔτσι ὁ Ἄρης—καβαλάρης μένει πλέον στά χαρτιά
 «κι' Ἄρον, Ἄρη, τὰ παπούτσιά σ' ἄν δὲν ἔβαλες μυαλό
 καὶ στὸ τέλος, ἄει στὸ διάολο! ἄν δὲν θῆς μὲ τὸ καλὸ!»
 τοῦ φωνάζουνε τὰ πλήθη ζωηρῶς μὲ μιὰ φωνὴ
 «ἄει στὸ διάολο! κακοῦθη! ποῦ τὸ αἶμα σὲ κοσμεῖ!!!»

**Μὲ τὸ ἄσμα μου κι' ἐγὼ
 χαιρετῶ τὸν Ἰπουργὸ**

Καλῶς τονε τὸν Ἰπουργὸ στὸν τόπο τῶν ἐμπόρων
 π' ἐγέμισε μπακάλικα ἡ πόλις κατὰ κόρον.
 Καλῶς τονε τὸν Ἰπουργὸ σὲ τόπο ξενιασίας
 ποῦ πάντα ἐμπόροι χιτίζουνε τὰς θαυμασίας βίλας
 Καλῶς τονε τὸν Ἰπουργὸ στὸν τόπο τῶν ἐμπόρων
 ποῦ σοῦ μιλοῦν μὲ θαυμασμό περὶ τῶν λαθρεμπόρων

Καλῶς τονε τὸν Παναγῆ στὴν Πάτρα μας καὶ πάλι
 ποῦ ἀνεδείχθη κι' ἔγινε πολὺ τρανὸ κεφάλι
 ποῦ βάλε τοὺς πολιτευτὰς τοὺς ἄλλους στὸ τσουβάλι
 καὶ δι' αὐτοῦ νυχθημερὸν δουλεύει τὸ τσουκάλι.

Καλῶς τονε τὸν Παναγῆ καμάρι τῶν Πατρῶν
 ποῦ ὄλοι τὸν θαυμάζουμε μὲ τρόπον σοβαρὸν
 καὶ ἡ Καμπάν' ἀπὸ κοντά κι' αὐτὴ τὸν καμαρώνει
 ἀφοῦ διὰ τὴν Πάτρα μας καὶ τὰ κοινὰ ἰδρώνει!!!

Καλῶς τονε τὸν Ἰπουργὸ ἐν μέσῳ κακομοιριδῶν
 καὶ Πατρινῶν καρμίριδῶν
 κι' ὡς εὔ παρεστη τραγουδῶν
 καὶ γιὰ τὸν ἄλλον Ἰπουργὸ
 τουτέστιν τὸ Σοφοῦλη
 κι' ἄς πᾶν, ὡς ἦλθαν, στὸ καλὸ καὶ καλὰ νᾶμαστ' οὔλοι
 κι' ὄτ' εἶπαμε ἄν θέλουνε νὰ μὴ λησμονηθοῦνε
 πάλι τοῦ χρόνου ἄς ἔλθουνε καὶ πάλι νὰ τὰ εἰποῦμε.

Φίλοι! Φύλλον τῆς Καμπάνας δωδεκάτης Ἰουλίου
 δυστυχῶς δὲν ἐξεδόθη καὶ ματαίως μὴ ζητεῖτε,
 τώρα τὸ γιὰτι; Δὲν ξέρω οὔτ' ἐγὼ κι' ἄν μοῦ τὸ βρῆτε
 εὐχομαι ὑμᾶς νὰ σκέπη πάντα ἡ χάρις τοῦ Κυρίου

**Και ο Κλάπας πώχει πείραν τῶν τοῦ Κόσμου ἀρκετή
μέ τὸν Φάπα συζητεῖ**

- Κ.**— Ἐμαθες τὰς θερμοτάτας ἐκδηλώσεις τῆς Τουρκίας πρὸς τοὺς Ἄγγλους τοὺς φιλιτάτους καὶ τῆς φίλης(!)μας [Ἄγγλιας; μετὰ τόσας πολυνέκρους μάχας καὶ δυσαρρεσκείας καὶ ἔμειν' εὐχαριστημένος ὁ καθένας καὶ ὁ.. Ἡλίας; Πῶς ἐσχάτως εἰς τὴν Θάσσον οἱ ἐργάται πολεμοῦνε καὶ ὁ στρατὸς καὶ οἱ μπολσεβίκοι κατ' ἀλλήλων ὥσπερ λύκοι καὶ ὅτι τὰ τηλεγραφεῖα βλακωδῶς λιθοβολοῦνε ἀφοῦ πάλιν ἀπ' τῆ ῥάχη τῶν ἰδίων θὲ νὰ βγοῦνε τόσα ἐξοδα ποῦ θέλουν ὅπως ἦταν νὰ γενοῦνε;
- Φ.**— Ἐμαθες πῶς οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὴν Γαλλικὴν Σχολὴν ἐγιουχάραν τοὺς δασκάλους καὶ ὅτι ἔξω στὴν αὐλὴν τοὺς ἀρχίσαν στὸ κυνήγι μέ φωναῖς καὶ μέ λιθάρια δηλαδὴ πῶς σηκωθῆκαν ἐκεῖ πέρα τὰ ποδάρια γιὰ νὰ δείρουν τὰ κεφάλια;
- Κ.**— Τώμαθα καὶ ἐγὼ βεβαίως, τὴν Σχολὴν δὲ συνεχάρην! Τέτοια πρόοδον δὲν ἔχουν' οὔτε στὴν Μαδαγασκάρην!!! Ἐμαθες οἱ Λεβανδιῶτες, πῶς μισοῦνε τοὺς Θηβαίους διὰ λόγους τῶν πρωτείων καὶ ὅπως λέν' αὐτοὶ σπουδαίους καὶ ὅτι εὐκόλον νὰ ἰδοῦμε μέ τὰ μίση τους αὐτὰ, πάλι πόλεμον, ὡς πάλαι, ἐπὶ Θήβας τῶν ἐπτὰ; Εἴρεις ὅτι καὶ εἰς τὴν Χίον γίνεται κανυγᾶς μέγας ὅπως ὁ Καλβοκορέσης νὰ παραιτηθῆ καὶ ὁ ἄλλος, ἦγουν ὁ Ροδοκανάκης τῆς ἐπιτροπῆς Λονδίνου, μετὰ τρόπου ἐπικινδύνου; Εἴρεις ὅτι ὁ Ὀρνίας εἰς τὴν Κρήτη κάμνει θραῦσι πάρε διάβασε τὴν «Ἰδη», κρύος τρόμος θὰ σὲ πιάσῃ!
- Φ.**— Τὶ κανεῖς νὰ πρωτοκλαύσῃ! Φεῦ! καὶ τί νὰ πρωτοσιπῆ! ποῦ τ' ἀκούω ἢ ἐνθυμοῦμαι καὶ μοῦ ἔρχεται ἴτροπῆ! Εἰς τὴν χώραν τοῦ Μπαμπάνη ὅλα πάνε θανασιῶς ὅλα ἐν τάξει καὶ μὴ στάξῃ καὶ στὸ διάβολο θὰ πᾶμε ἀσφαλῶς, ἀλλὰ καὶ αἰσίως.
- Κ.**— Κι' ὅμως νὰ π' ὁ Μαντζαβίνος τελικῶς ἀπ' τὸ Παρίσι καλλιτέρας ἐντυπώσεις ἔχει τώρα συγκομίσει καὶ ὁ Ἀντάτσι, παρ' ἐλπίδα ἐπισήμως τὸ ἐπιζέει ὅτι μέχρι Δεκεμβρίου τοὺς Βουλγάρους καθαρίζει καὶ οὕτω πῶς μέ τῶν Βουλγάρων τὰς πολλὰς ἐπανορθῶ [σεις καὶ στὸν προϋπολογισμό μας θὰ γενοῦνε διορθώσεις τώρα ποῦ καὶ ὁ Λαπαδάτος ἐξ Εὐρώπης καταφθάνει καὶ ἄφες τῆς κακαῖς τῆς γλώσσας(!) ποῦ τοῦ ἴνε δ,τι [φθάνει τάχα πῶς γιὰ τὴν τυγχάνει εἰς μέγας καπνοῦλας μοναχὰ πρὸς ὄφελός του τριγυροῦσε τὰς Αὐλὰς..! γιὰτ' ὑπόσχεται καὶ ἐκεῖνος μέσ' τὰ τόσα μας τὰ χάλια πῶς θὰ φάμε τώρα πλέον μέ δλόχρυσα κουτάλια! Μὴ ξεχνᾶς καὶ τὰς δηλώσεις τοῦ Μαοῦ, καλὲ, ποσῶς ποῦ ξηγιέται πλὴν φίνα καὶ σπαθί, καλὲ καὶ αὐτὸς.
- Φ.**— Μὰ στάς δίκας τῶν Κουμπαίων, πῶς δὲν πῆγες νὰ [βρεθῆς;
- Κ.**— Φεῦ! ἢ κρίσις Ἄχ! ἢ κρίσις! ποῦ νὰ πᾶς καὶ ποῦ νὰ ῥοῦθῃ;
- Φ.**— Περισσῶς μ' ἐνδιαφέρει, πρὸ παντὸς, γιὰ τὰ κοινὰ!
- Κ.**— Καὶ τὸ σπῆτι σου δὲν βλέπεις π' ὁ ἀέρας τὸ κουνᾷ;
- Φ.**— Κἀλλιο ὁ Σέλιγκμαν στὸ τέλος, σὰν τι εἶπε δὲν μοῦ λὲς

- Κ.**— Σέλιγκμαν καὶ σάλια μύξες, κουταμάραις καὶ φωναῖς Γιὰ τοῦ Γιούγκ ὅμως τὸ πλάνο μὰ περίληψι σοῦ δίνω δημοψήφισμα πῶς τάχα θὰ γενῆ στὸ Βερολίνο καὶ εἰς τὴν Κέρκυραν ἐπίσης ἄλλο κάζο ἐκεῖ μανθάνω ὅτι τάχα ὁ Λιμενάρχης ἀγκαζὲ μέ τὸ Μπουγδάνο πολεμοῦνε τοὺς ἐργάταις ὅπερ εἶναι κάζους μπέλι
- Φ.**— Οὔτε μὰ στιγμὴ μέ μέλλει Οὔτε ἀκόμη καὶ σὰν γίνῃ κάζο ἀταιντέντε
- Κ.**— Μπράβο! Τώρα κάνω μία κ' ἐσὺ κάνεις, Φάπα, πέντε
- Φ.**— Σὲ ἀκούω καὶ τὰ χάλια τῆς Πατριδος συμπονω
- Κ.**— Εἴρεις πῶς στὸ Τραγανὸ; γίναν πάλιν φασαρίαις, ὡς προχθὲς εἰς τὸ Κιλκίς;
- Φ.**— Βλέπ' ὅτι ἔχεις στὸ μυαλὸ σου στὴ σειρὰ νὰ μοῦ τὸ πῆς; ὅλα αὐτὰ, μὰ δὲν μοῦ εἶπες κάτι καὶ γιὰ τὸ ψωμί;
- Κ.**— Τὶ κοψίματα μέ πλάνουν, σὰν τὸ βλέπω, καὶ λυγμοὶ! Ἄχ! σὰν βλέπω κ' ἀνεβαίνει καὶ ὅσο πάει στὸν Οὐρανὸ καὶ ταχέως θὰ τοῦ εἰποῦμε ὅπως ἄλλοτε ποτὲ
- Φ.**— Φίλε, Κλάπα. διαλεχτὲ ... (μονωδία) Βλέπω στὸν Οὐρανὸ ἕνα ψωμί διπλὸ
- Κ.**— Πᾶψε, πᾶψε τὰ τραγοῦδια στὸν ἐμπορικὸν μας τόπον αὐτὰ εἶναι ἔργα μόνον, φίλιτάτε μου, τῶν ἀνθρώπων!!!
- Φ.**— Ἐμαθες πῶς τῶν καφεέδων ἡ τιμὴ θὰ μείνῃ ὡς εἶναι
- Κ.**— Τὶ σὲ νοιάζει! Καφέ θέλεις; πύρε **Χάγκ** καφφέ καὶ [πῖνε! καὶ εἶν' ὁ **Χάγκ** καφφές ὑγείας δίχως δηλητήρια καὶ τῆς πρέπουν τ' ο' ἐταιρίας τὰ συγχαρητήρια ποῦ τὸν **Χάγκ** καφφέ στὴν πόλι εὐχαρίστως μᾶς κερναῖ δίχως φόβος καφεΐνης καὶ ἐσὲ ἐμὲ καὶ νὰ τριγυρνᾷ τ' ὅπως ξέρεις καφεΐνη ἴσον διάβασε ...σπερνά!

Ἄπ' τὸν ξάδερφό σου Γιάννη τὸν καλὸν Παπαγιαννέα π' ἀφιέρωσε ὁ Ἐδένα «Τὰ τραγοῦδια του» τὰ νέα

Γιὰ τὴ γιορτὴ σου ἐξόδελφε σου δτέλνω λίγους στίχους καὶ σὰν καψώσης διάβα'ς τους: νὰ νοιώσης δρόσον ψύχους

Σοῦ εὐχομαι ἀνθόσπαρτο τὸ διάβα τῆς ζωῆς σου καὶ κάθε πόθος σου κρυφός ὀγλήγορα ἄς γίνῃ καὶ ΕΚΕΙΝΟ πῶχεις ἄυλο βαθεῖα μέσ' τῆ ψυχῆ σου ἄς γίνῃ θεῖα κρήνη νὰ ποτισθοῦν ὅλ' οἱ λαοὶ, γιὰ νὰ σβυστοῦν τὰ μίση καὶ νὰ φωνάξουν ἔκθαμβοι σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύση: «Τὰ πάθη μας: Νά! σβῦσανε! καὶ φτερουγί' ἢ ΕΙΡΗΝΗ!!!»

Συλλυπούπεθα θερμῶς τὸν καλὸν μας Δεσηνιώτη καὶ ταχύ νὰ λησμονήσῃ τοῦ εὐχόμεθα, διότι εἶν τὸ τραῦμα του σπουδαῖον καθ' ὑμᾶς καὶ τρομερὸν εἰ δ' ἄλλοιῶς παρηγορία, νὰ τοῦ ἔλθῃ ἀπ' τὸν Θεὸν

**Τοῦ Γαλάνη τὰ χρυσᾶ
φημισμένα καὶ κομψὰ**

Εἰς τοῦ Γιάννη τοῦ Γαλάνη ἐκλεκτὰ χρυσάφικα μπιμπελὸ πολλὰ ὄρατα, φίνα καὶ ἐξαιρετικὰ ποῦ γυναῖκες ξετρελαίνουν καὶ τοὺς πέρνουνε τὸν νοῦν καὶ ὁ αὐτὸν πηγαίνουν δλαῖς δώσταῖς κούκλες νὰ γενοῦν

Και πρὸς τοὺς συνδρομητὰς μας

θερμοτάτας τὰς εὐχὰς μας

Στὸν Δημήτριον Ευγκάκην δικηγόρον τε καὶ φίλον
ἀποστέλλω μπομπονιέραν καὶ πληθὺν τριανταφύλλων

Εἰς τὸν Μίμην Καλατζόπ'λον ἐξ ἐγκρίτων ἱατρῶν
ἀποστέλλω τσαντσαμίνια ἐντὸς ἀργυρῶν γλαστρῶν

Στὸν Δημήτριον Θεοφίλου πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου
τὴν εὐχὴν ὅπως τὸν ἴδωμι ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου

Στὸν Δημήτριον Στεφανόπ'λον φίλον καὶ πολιτευτὴν
πῶχει ὡς τώρα ἀποδείξει, πολιτείαν συνετὴν
νᾶχη μίαν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ μέλλον θαυμαστήν

Στὸν Πολυχρονόπ'λο Δέλτα δικηγόρον ἐξ ἐγκρίτων
ἀποστέλλω νέαν μάρκαν θαυμαστῶν αυτοκινήτων

Εἰς τὸν Τόφαλον τὸν Μίμην μίαν πῆτταν μετὰ φύλλων
τριαντάφυλλον ποικίλλον
καὶ νὰ παύση πειὰ νὰ φεύγη ὅταν βλέπει κάποιον φίλον

Στὸν Δημήτριον Τσιλίρραν τὸν λαμπρὸν καθηγητὴν
τριαντάφυλλα δροσάτα μετὰ ρόδων, στὴν γιορτὴν

Εἰς τὸν Κόλαν τὸν Δημήτριον οὔτε ξέρω τί νὰ στείλω;
Αὐτοκίνητα, λουλούδια; ὠρισμένως θέλω ξύλο
στέλλω ἐντούτοις ἕνα ῥόδον ἐκ τῶν περὶ πολὺ εὐόσμων
καὶ δυὸ μάτσα, μὰ τί μάτσα γιὰ κεφτέδες, ἀπὸ δυόσμον
ἂν κ' αὐτὰ τὰ ἔχει ὅλα μὲ χαρὰν κ' εὐτυχισμένα
ποῦ μακάρι νὰ θυμῶταν νὰ μοῦ στείλῃ αὐτὸς ἐμένα

Εἰς τὸν φίλον Δημητράκην τοῦ Συνοδικοῦ τὸν γυιὸν
δύο μπάλλαις γιὰ παιγνίδι φούτουμπὼλ κ' ἕνα λαγὸν

Στὸν Δημήτριον Ἀνδρικόπ'λον Δημαρχεύσαντα στὴν πόλι
π' ἐπαινοῦμεν κάθε ἡμέραν τὴν περιόδον του ὅλοι
δυὸ πανέρινα τ' ἀποστέλλω μὲ γαντζίαις καὶ λουλούδια
ἐν φωνόγραφον καὶ πλάκαις μὲ τοῦ τραπεζιοῦ τραγούδια
γιὰ νὰ κάμη τα τραπέζι, ποῦ ἀρέσει στὴ Μαμά
ῥῶσον τάχιστα, εὐρίσκων ὅ,τι ἔχει ἐπιθυμιά

Στὸν Δημήτριον Παράσχον μὲ ταικλάμεν τὸ πανέρι
κ' ἕνα στέφανον τοῦ στέλλω, ἄλλον στέφανον νὰ φέρῃ

Στὸν Δημόκριτον Τουλιάτον φίλιτάτον μας καὶ καλὸν
τὴν γυναῖκα του νὰ χαίρῃ, ἕναν τέτοιον θησαυρὸν

Στὸν Δημήτριον Λαμπράκην καθαρόαιμον, λαμπρὸν
στέλλω ζεῦγος δύο ρόδων καὶ ἐντὸς χρυσῶν γλαστρῶν
καὶ τοῦ εὐχομ' ἕνα γάμον. ὡς τοῦ πρέπει, ταιριαστὸν

Εἰς τὸν Μῆτσο Γεωργίου πᾶσαν εὐχομαι τύτην
καὶ νὰ χαίρῃ τὸ παιδί του, τὴν καλὴν του τὴν κυρία

Στὸν Δημήτριον Καραμούζην χρυσοχόον παληκάρι
μία κόφα τσαντσαμίνια κ' ὀβελίαν μὲ μπαχάρι

Στὸν Δημόκριτον Ραμπαβίλλαν ἱατρὸν μικροβιολόγον
ἐξ ἀρίστων ξακουσμένον ἀποστέλλω ἄνευ λόγων
ὠρολόγιον ὡς δῶρον

κ' εὐχομαί του μ' εὐτυχίαν χίλιων χρόνων τὴ ζωὴ

μὲ τὴν ὡμορφὴν κυρία καὶ τ' ὄραϊο του παιδί

Εἰς τὸν Δημ. Δημητράκοπ'λον πρόεδρον ἐπιφανῆ
ἔδραν εὐχεταί Ἐφέτου ἡ πτωχὴ μου ἡ φωνὴ
ἦν ταχέως νὰ ἀπολαύσῃ κατὰ τρόπον ἐμφανῆ,
μὰ τοῦ στέλλω στὴ χαρὰ του ἐπὶ τέλος καὶ τραγούδια
καὶ μὰ κόφα μὲ λουλούδια

Εἰς τὸν Δημ. Τριανταφύλλου φίλιτάτον μου ἄλλ' ἀπόντα
κ' εἰς τὸν Πύργον ἤδη ὄντα
μιά χρυσὴ πέννα νὰ γράφῃ καὶ χρυσὸ τὸ καλαμάρι
γιατὶ τοῦ Πρωτοδικείου εἶν' ἐκεῖθε τὸ καμάρι

Στὸν Δημήτριον Τζάνεν στέλλω, πῶχει ξέχωρη τὴ χάρι
ὀβελίαν ὡς ἐπίσης καὶ μᾶς γίδας τὸ ποδάρι
καὶ τοῦ εὐχομαι ὡς πρέπει, τῶν ἀνδρῶν τῶν φιλοσόφων
τὸν ὄραϊον του νὰ χαίρῃ καὶ γλυκύτατόν του Γιώργον!

Καὶ στὸν Δημόκριτον τῶν Πατρῶν εὐχομαι πολλὰ του χρόνια
κ' ἄς λαλήσουνε στ' αὐτιά του κουκουβάγες ἢ κ' ἀηδόνια

Στὸν Δημήτριον Θωμᾶν ἄνθη στέλλω στὴ γιορτὴ του
τὴν εὐχὴ μου νὰ πετύχῃ ὅτι θέλει ἡ ψυχὴ του

Στὸν Δημήτριον Μουδάκην ἀποστέλλω τὰ βιολιά
κ' ἀπὸ ἄνθη στέλλω ντάλιες δροσεραῖς μίαν ἀγκαλιά

Εἰς τὸν Μίμην Οἰκονόμου ἔμπορον καλῶν χρωμάτων
ἄνθη στέλλω στὴ γιορτὴ του ποῦ κρατοῦν τὴ μυρουδιά των
ὅπως εἶναι κ' ἡ καρδιά του
κ' ἔτσι νὰ μοσχοβολᾷ ἀπὸ αὐτὰ κ' ἡ καμαρά του

Εἰς τὸν Πράττικαν Δημήτριον ἀποστέλλω δύο πιάνια
γιὰ νὰ παίζου στὴν γιορτὴ του γιορτινὸν καλὸν παιᾶνα
εὐχομαι νὰ χαίρῃ υγιείαν καὶ χαρούμενην ζωὴν
τὴν κυρίατου, ποῦ ἔχει μίαν χάριν διαλεκτὴν

Στὸν Δημήτριον Χαρβαλιὰν ἀποστέλλω ἕν σαντουρι
ποῦ εὐρήκα κάποιον ἐκεῖθε., γιατί φέρῃ καλὸ γοῦρι
καὶ μ' αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν εὐχομαι εὐχὴν σπουδαίαν
καὶ νὰ χαίρῃ τὴν κυρίαν σύζυγόν του τὴν ὄραϊαν.

Εἰς τὸν Δέλτα Γιανακόπ'λον ἕν λαγόπουλον τοῦ στέλλω
νὰ τὸ φτιάσῃ νὰ τὸ φάῃ εὐτυχῆς, καθὼς τὸ θέλω

Εἰς τὸν Δημόκριτον Ἀντωνόπ'λον φίλιτάτον μου ἕν Κερκύρα
ἀποστέλλω δυὸ λαυράκια νὰ τὰ φάῃ ἀπὸ τοῦ τήρα
λοιπὸν τήρα, Δημοσθένη,
ὅπου ξέρεις ποιὸς σὲ πλένει.

Στὸν Δημήτριον Ἐξαρχεᾶν ἀποστέλλω στὸν Περαιᾶ
μίαν κόφα ἀπὸ ἄνθη, ἄλλ' ἀπὸ τὰ πειὸ ὄραϊα

Ἀποστέλλω στὸν Δημήτριον φίλιτάτον μου τὸν Βουρνᾶν
μίαν κόταν, μίαν πῆτταν κ' ἕνα πιάτο τραχανᾶν

Στὸν Δημήτριον Ντούζαν στέλλω ἕν ὄραϊον προσκεφάλι
νὰ τὸ ἔχῃ ὅταν τοῦ χρόνου ἡ γιορτὴ του θάρρη πάλι

Εἰς τὸν Μίμην Οἰκονόμου φίλιτάτον μου δικηγόρον
τρέχοντα γιὰ κάθε φίλον ἄνευ λύτρων κ' ἄνευ ὄρων
ἀποστέλλω τὴν καρδιά μου, τῆς καρδιάς μου τὴν εὐχὴν
ναῦρη νύμφην σᾶν ἐκεῖνον ἐκλεκτὸν καὶ διαλεκτὴν

Στὸν Δημήτριον Κουτρούλην ἐκ καρδιάς εὐχὴν κάνω
νὰ πετύχῃ νὰ μᾶς φτιάσῃ θαυμασίως καὶ τὸ πιάνο

Εἰς τὸν Δημ. Δαμασκηνὸν δικηγόρον ἕν Ἀθήναις
στέλλω ὀλόχρυσα δυὸ βάζα καὶ μὲ ντάλιαις ἀπ' τῆς φίναις

Εἰς τὸν Δῆμον Παπαχορήστου τὴν θερμὴν εὐχὴν μου πάλι
κι' ἀπὸ εὖοσμα λουλούδια καὶ τσικλάμεν στὸ τσουβάλι
κι' ἐν σπηλιάντερον ἐπίσης ποῦ νὰ βράζη στὸ τσουκάλι,

'Αποστέλλω σὲς Ἀθήνας στὸν Δημήτριον Ἀντύπαν
ὀβελίαν ἐν ἀρνίον, κι' ἀπὸ γροῦσελ μίαν πίπαν

Εἰς τὸν Δέλτα Μάρκου φίλον πρόξενον καὶ Βουλευτὴν
μὰ μπουκάλα, ἀπὸ οὔζο, γιὰ τοὺς φίλους διαλεχτὴν

Στὸν Δημήτριον Γιαννόπ'λον δικηγόρον συγγραφέα
στέλλω εὐχὴν νὰ χαίρη πάντα τὴν κυρίαν τὴν ὥραϊα

'Αποστέλλω στ' Ἀργοστόλι στὸν Δημήτριον τὸν Σάρολον
δύω ῥόδα: "Ὁχι! στέλλω ἓνα μπουμποῦκι ῥόδου μᾶλλον

Μία τριανταφυλιὰ γεμάτη μὲ λουλούδια στέλλω δῶρον
στ' Ἀργοστόλι πάλιν τώρα εἰς τὸν Δέλτα τὸν Βανδώρον

Καὶ ἐπίσης ἀποστέλλω στ' Ἀργοστόλι καὶ τοῦ Δάση
ἐν σαντοῦρι, κι' ἓνα πιάνο γιὰ νὰ τὸν διασκεδάσῃ

Εἰς τὸν Δημ. Σακελαρόπ'λον ἔμπορον στὸν Ἀιβλάση
ἐν φωνόγραφον τοῦ στέλλω τὴν ἡμέρα νὰ περάσῃ

'Αποστέλλω καὶ ταχέως εἰς τὸν Δημ. Χαραλαμπόπ'λον
τά βιβλία κι' ἓνα ὄπλον
πάσαν τ' εὐχομ' εὐτυχίαν καὶ ζῶην καθὼς κι' ὑγείαν

Στὸν Δημήτριον Δριβελόπ'λον στῶν Ναυάρχων τὴν ὁδὸν
στέλλω τούρταν κι' ἓναν δίσκον ἀργυρὸν μετὰ γλυκῶν

Στὸν Δημήτριον Γατόπ'λον φίλτατον μου ἀπὸ θρανίον
νᾶχη πάντα, ὅπως τώρα, ἀτσαλένιο τὸ κρανίον

'Αποστέλλω σὺν τοῖς ἄλλοις πρὸς τὸν Μάξιμον Δημήτρι
ἓνα ἐκ χρυσοῦ καπίστρι
νὰ φορέσῃ τοῦ Τσαλδάρη καὶ τῶν ἄλλων φρακοφόρων
ποῦ σαχλίζουσι κάθε μέρα, γιὰτὶ δὲν πληρώνουσι φόρον.

Εἰς τὸν Μῆτσον Στεφανόπ'λον τὸν καλὸν τὸν γειτονά μου
'Αποστέλλω ἓνα βαρέλι σαραντάρη μπύρας Μάμου

Εἰς τὸν Ἀντωνόπ'λον Μίμην τοῦ "Ὀλι-Ἰγγλαν σὲς Ἀθήνας
δύο γαλόπουλ' ἀποστέλλω ἐκ τῆς ῥάτσας τῆς περὶ φίνας!

Καὶ εἰς τὸν Σακελλαρόπ'λον τὸν καλὸν μας Δημητράκι
ἄνθη, ῥόδα καὶ τσικλάμεν σὲ ὥραϊο καλαθάκι

Εἰς τὸν Τρύφωνα τὸν Μῆτσον Ἀστυνόμον στ' Ἀρχηγίον
ἐν μαστίγιον καὶ ὁ,τ. θέλει ἐκ τῶν ἐπιγείων

Εἰς τὸν Δέλτα Παρθενόπ'λον εὐχομαι γιὰ τὰ παιδιὰ του
καὶ νὰ χαίρη τὴν ὥραϊαν καὶ καλόκαρδην κυρά του

Εἰς τὸν Παπαδημητρίου τὸν Δημήτριον ἐν τσοῦτοφ
ἀποστέλλω ἐκ Κ υ β ε λ ε ί ω ν τὰ γλυκὰ κι' ἓνα λαβοῦτο

Εἰς τὸν Δημ. Γεωργακόπ'λον λοχαγὸν πολλὰ γαλόγια
κι' εὐχομαι γιὰτὶ τοῦ πρέπουσι, πρὶν περάσουνε τὰ χρόνια

Εἰς τὸν Δημ. Ἀμπελοράβδην τῆς Ζακύνθου ποῦναί στύλος
δύο τούρταις τ' ἀποστέλλω ὅπως κάνει κάθε φίλος

Εἰς τὸν Θέμελην Δημήτριον ἀποστέλλω μπύραν Μάμου
καὶ νὰ χαίρη εὐτυχισμένος ὅπως θέλει κι' ἡ καρδιά μου

Εἰς τὸν Μῆτσον Ράπτην φίλον καὶ δεινὸν ἀσφαλιστὴν
ἄμαξα τοῦ στέλλω, ὡς πάλαι, τσαντσαμίνια δὲ μεστὴν
κι' αὐτοκίνητον ἐπίσης τὸν περίπατον νὰ κἀνῃ
κι' ὀβελίαν διαλεγμένον ἀπ' τὴν ξένην ὁμως στάνη

Εἰς τὸν Παπαδημητρίου Γερούσιαστὴν ἐκ Πύργου
μίαν κόφραν ἀπὸ ἄνθη καὶ σταφύλια σιδηρίτου

Γιὰ τὸν Μίμην Δημακόπ'λον τὸν Συνταγματάρχην τώρα
κόβω ῥόδα μυρωμένα καὶ τοῦ στέλλω μὲς τὴν ὥρα

'Αποστέλλω εἰς τὸν φίλον τὸν Δημήτρι Τσιρογιάννη
τὰ βιολιὰ καὶ τὰ νταβούλια διασκεδάσει νὰ κἀνῃ

Εἰς τὸν Καραπαναγιώτην ἱατρὸν εἰς Ἀλυσσὸν
ἀποστέλλω Μάμου μπύραν εἰς βαρέλιον χρυσὸν
καμπαλίτην δυὸ μπουκάλια, ἓνα δέμα ἐκ γλυκῶν
καὶ δυὸ ῥόδα ἀνθισμένα ἐντὸς ὁμορφῶν γλαστρῶν

'Αποστέλλω εἰς τὸν Βότσην εἰς Ἀργίνοιον, ὡς φίλον
μετὰ τῶν θερμῶν εὐχῶν μου καὶ αὐτῶν πολλῶν ποικίλων
μουσικῆν γιὰ τὴ γιορτὴ του καὶ πληθὺν τριανταφυλλῶν

'Αποστέλλω ῥόδα κι' ἄνθη στὸν Δημήτριον τὸν Λούκαν
αὐτοκίνητον καὶ ἄνθη ἓνα τόπι καὶ μιὰ φούσκαν

Εἰς τὸν Δῆμον Ζαφειρόπ'λον ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ
μίαν βίλαν τοῦ χαρίζω καὶ καλάθια ῥόδων δύο

Στὸν Κουτσομανῆν τὸν Μῆτσον λοχαγὸν πολλὰ του χρόνια
καὶ ταχέως νὰ τοῦ δώσουν κι' ἄλλα τόσα τὰ γαλόγια
γιὰτὶ εἶναι παληκάρι
καὶ τ' ἀξίζει νὰ τὰ πάρῃ

Εἰς τὸν Παπαδημητρίου ποῦν' στὸ σπῆτι μου καρσί
ἀποστέλλω ἓνα βαρέλι μωσχόμυριστο κρασί
καὶ νὰ χαίρη τὸν Βασίλην, τὴν Χρυσούλα τὴν χρυσή

Εἰς τὴν Τούλαν Λεονταρίτου ἀποστέλλω στοργικὰ
τὰς εὐχὰς μου καὶ μιὰ τούρτα καὶ κουτάκι μὲ γλυκὰ
κι' ἄς φροντίσῃ αὐτὰ νὰ σώσουν τῆς τὸ λέω παστρικά
γιὰτὶ ἄλλα δὲν θὰ στείλω κι' οὔτε κι' εἶναι λογικά

Εἰς τὸν Μῆτσον Μιχαλόπ'λον στέλλω δάφνας καὶ μυρσίνας
κι' ἓνα κιμονὸ τῆς Κίνας
ἀποστέλλω αὐτῷ ἀκόμη μενεξέδες τῆς Ἀθήνας
καὶ γλυκὰ ποῦ νὰ ζηγεύῃ καὶ ὁ τάδε καὶ ὁ δεῖνας

Εἰς τὸν Μίμη Ἀναστασόπ'λον βιομήχανον μεγάλον
νὰ χαρῆ τὴν μὴς Ἑλλάδα κι' εὐτυχῆ νὰ κἀμῃ γάμον
ἀποστέλλω στὴν γιορτὴ του μῦρα κι' εὖοσμα λουλούδια
κι' ἀπὸ μὲς' ἀπ' τὴν καρδιά μου μὲ χαρὰ, χαρᾶς τραγούδια!

Τέλος εὐχομαι πρὸς ὅλους χρόνια σάν τοῦ Μαθουσάλα
εὐεξίαν, εὐτυχίαν μὰ καὶ τοῦ πουλιτοῦ τὸ γάλα

"Ἐχομεν παραγγελία ν' ἀποστείλωμεν στὸν Πίπαν
τὸν Λουκᾶν ἰδιαιτέρως ἀπὸ κάποιον ἄλλο μέρος
ῥοσὰ σούρνει τὸ ποτάμι ποῦ γι' αὐτὸν ἀπ' ἄλλον εἶπαν

Χαιρετῶ τοὺς χρυσοὺς γάμους Οἴκου Πατριαρχικοῦ
τοῦ πρεσβύτου Μῆτσου Μάρκου εὐγενοῦς καὶ θαλεροῦ
τῆς γλυκειᾶς του τῆς Κατίνας ἐνὸς γένους θαυματοῦ
καὶ γιοῦ τοῦ Βουλευτοῦ
τὴν εἰκοσ' πενταετίαν βίου δικηγορικοῦ.

Κι' ἡ Καμπάνα χαρμοσύνως συνεχῶς ἀντιλαλεῖ
νᾶναι χίλιοι τοὺς οἱ χρόνια, χίλιοι καὶ καλοὶ!!

"Ἐλαβον τὰς Μούσας ἄρτι ἐκ Ζακύνθου τοῦ κύρ Ζῶν
μὲ ὄπουδαϊα, πρώτης ὕλη, ἂν καὶ τόση δὰ στὸ μπῶϊ.

'Ἡ Καμπάνα κάνει στίχους σ' ὅποιον θέλει ἐν τῷ ἄμα
καὶ μ' ἐλάχιστα ἐπίσης μιὰ θαυμασία θεκλάμα